

Světová 1/2 sekvenční rekord - 117-way: 2 body

V červnu 2014 jsem se v Perris Valley, USA, stala 2 světových rekordem. Odjakživa jsem si rázně zřídily se s tím, že se k nim budu na stará kolena vracet. A událost, jaká byla v Perris Valley, pro mne měla smysl zaznamenat. Chtěla jsem udělat zkrácenou verzi videa pro 4000.cz, ale z důvodu nedostatku času a nechuti upravovat pro sobě, jakákoliv texty zveřejněné celkem. Koho zajímá, skájkání, goto kapitola Den 6 :-)

Přemýšlím, jak jsem se k tak velké akci vlastní dostala a opravdu nevím, kde to všechno začalo. Jestli v červnu tohoto roku, kdy jsem v pomatení mysli vyplnila mnohostránkovou přihlášku a odeslala ji organizátorům světového rekordu, nebo vloni v Polsku, kde jsem poprvé skájkala pokusy o 100-way, nebo předešlého lety v Klatovech, kam jsem jednoho dne spadla s padákem v jedné ruce a stanem v druhé s touhou začít skájkat v sestavě se mne ujali lidé - load organizátoři na velké sestavy a nebo v roce 2006 v Praze, kde Lojzek organizoval sestavy ze dvou letadel s námečkem příměsí (a kde byl jediný z českých) a kde mne přesvědčil na společné s nimi a já poprvé začala opravdovou bigway (byla to 17-way se třemi body a mělem mi vypadly oči nadšením).

Ale asi se nejvíce hodí začít zprávu, která mně přivedla do Facebookové stránky 6. světové 2014 (tedy měla událost), a to příměsí od Toma Jenkinse, jednoho z organizátorů rekordu. Zatímco jsem v sobotu večer zrušená listovala Facebookem, objevila se nová zpráva: "Hana. This may be very late notice. But you have a slot on the Womens World Record in Perris next month if you can make it. Please contact me. Or Kate Cooper-Jensen." Nakolik minut jsem fascinovaná a etla tu zprávu pořád dokola, než jsem uvážila, že bych měla. Teprve za několik minut jsem na klávesnici vyřadila svou odpověď: "Hi Thomas, I will be there!". Měla jsem hrubou představu o nákladech akce, ale netušila jsem, jestli se k tomu letenky, jestli potřebuji vzhled, že nemám pas, že netuším, kde tam bydlet ani jak se dostat na dropzone. Tyto organizační záležitosti pro mne představují značné stresy, nicméně pozvání na Světovou nelze odmítnout. Velké sestavy jsou měj sen a největší sestava je megasen.

O co v rekordu šlo? Jedná se o sekvenční rekord, kdy je členem chytit sekvenci dvou bodů. Stávající rekord (směšný - sestava, kde jsou muži i ženy) byl 110-way se 2 body. Nový rekord je například na 120-way se 2 body. Organizátoři tedy uložili poměrně směšný cíl - pokusit se stávající rekord, a to téměř lidem, složeným z vřadných zžen a ustanovit tím současně celkovou i světovou rekord. 2 světové rekordy v jednom sešlém příměsí dně - jsem vyřadila všechny potřebné formalities a dokonce se mi podařilo zajistit si spolupráci z Angeles do Perris Valley. Přijížděte na místo totipříkladně pro mne nepřehledně vzhledu jednak z finančních důvodů, dále z praktických důvodů - představuje, jak já bych sváte - a ne moc dobrá úroveň, jezdím v LA po x-proud silnicích je skutečně absurdní. Jelikož jsem nikdy nebyla v Americe, ani jsem nikdy necestovala sama, byla pro mne cesta na místo příměsí noční - márou. Paradoxně jsem neměla obavy ze seskoků, ale vřadně z toho, jak se do dostat.

Nastal den D a já vyrazila na pražskou Ruzyni. Naše letadlo odstartovalo do Londýna o 30 minut později. V Londýně jsem měla na příměstí na let do Los Angeles jen 70 minut, což mne vyburcovalo k u mě nevědané asertivitě, a když jsem držela příměsí-hala všechny, kdo si to nechali líbit, dokonce i ty, kteří si to líbit nechtěli nechat a svůj let se stihla bez příměsí - doslova v posledních vteřinách. Za mnou zavázeli naši gate a poté, co jsem se zpocené a vyřadění zhroutil do svého sedadla, nám pilot oznámil, že 3 lidé let nestihli a budeme má-t 20 minut pozděně se musíme najít a vyložit jejich zavazadla. Jak mělo stačit, abych byla mezi nimi! Tímto okamžikem jsem považovala všechny zjednodušené příměsíky za příměsí a uvážila jsem tomu, že novému světovému rekordu ji ne

Doprava do Perris proběhla dle plánu a po páteřní jezdě na dropzónu jsem zvládla jen checkin a zapadla do postele. Další den jsem se probudila u 3/4 ve 4 hodiny ráno a i když jsem byla unavená a moc chtěla spát, u 3/4 to prostě nešlo. Začala jsem tedy studovat manuál, který jsme měli za účelem páteřní sestavy před ranním nástupem. Zapamatovala jsem si jména kapitány sektoru, kapitány letadla, svého slotu, jména lidí, na které se zapojuji a které pravě a levě straně, svoji pozici v sektoru, pozici v letounu při skoku a samozřejmě letoun, do kterého patřím při rozchodu a otevření. Pozorně jsem si prostudovala plány naší sestavy, rozchodu naší vlny a pravidel pro účastníky. Přestože se někdy vrací se později (slot, lidi okolo, pozice v letounu, výšky rozchodu jsem později hodná ráda, že jsem tomuto manuálu věnovala dostatek času. Na rozdíl od ostatních účastníků jsem byla sama za sebe, nikoho jsem neznala a občas jsem měla i problém s jazykovou bariérou (obzvláště v našem sektoru kde bylo mnoho Rusů a Lenka, kapitánka sektoru, občas mluvila jen rusky). Manuál nás také upozoroval na specifika seskoků z výšek a na skutečnost, že všechny seskoky (i ty tréninkové, které budou jen z 4900 metrů) budeme ze cvičných dříve skákat s kanylou s kyslíkem. Kanylou obdržíme při ranním nástupu, v letounu si ji zavedeme do nosu před nasazením páteřní hadičkou, která nám bude vykukovat z pod páteřní se připojíme na letounu. Takto mohou být na kyslík napojeni do poslední vteřiny před skokem i floateři, kteří vylétají v letounu.

Den 1 a 2

V 7 ráno jsem konečně vyrazila na letiště, kde jsem se připravila na seskoky a začala se seznamovat s ostatními účastnicemi rekordu. Poté bylo celá dopoledne bezpečnostní - kolená, postupně se nám představily kapitány jednotlivých sektorů a rovněž jsme byly seznámeny s plány následujících seskoků. První dva dny jsou určeny tréninkovým seskokům ve všech menších skupinách - jedna skupina byl každý den 1/2 zážitek, a druhá dvě byly 2x 30way, když jsme měli za účelem se ve všech taktických páteřních sestavách na 4-way zážitek v co nejtvrdší formaci (tak, abychom simulovala naši sektor páteřní rekordních pokusů). 4-way zážitek pro nás vytvořili špičkoví světoví organizátoři velkých sestav.

Přímí první-m seskoku jsem byla velmi nervózní, protože mi vadila nosná kanyla na kyslík, a já jsem poprvé z Twin Ottera, poprvé na nové dropzápně - zkratka těch poprvé bylo poměrně dost. V průběhu dalších seskoků jsem už získala obvyklou jistotu a soustředila se na správnou pozici těla, na přesné umístění sestavy a samozřejmě trekingů - vyšla na mne pozice leadera a přímí každým seskoku jsme měli, byť ve 30-way, za úkol trekovat jen do stran (jako kdyby se rozcházeli dva manci v 2-way).

Po otevření jsme tedy kolem sebe měli vždy dost padáků, a to i v takto malých sestavách. Šířelem tržnicových way bylo záskat orientaci v daném sektoru a sledit se na organizátory danou přídovou rychlost 193-196 km/hod. Každá, kdo někdy skákal velkou sestavu, ví, jak je to důležitá pro základ, aby tuto rychlost udržel po celou dobu se konstantně. K udržení tohoto cíle je třeba, aby všichni pracovali na přídové rychlosti i po zapojení do sestavy a aby dovedli pomoci - zejména tak, aby se přímí volněm pádu cítili komfortně, tedy měli rezervu jak dolů, tak nahoru, a když dojde k výraznému zpomalení formace. Mnoho českých skoků by se divilo, že zejména nosily i holky, kdy vyskakovaly ze zadních míst letadel a létaly na krajích formace. V průběhu prvních dvou dnů se nestalo ani jednou, že by se naše sestava nechýtila, většinou jsme je třeba dávaly asi přímí změny - stihlo by se těch změn víc, ale nebyly daných seskoků, proto nepřímí zely k dalším změnám klíče. Na konci druhého dne jsme si ještě skořily 2 skoky dohromady jednu 60-way.

Den 3 a 4

Táto etá - den ráno nám organizátoámi oznámili, že za nás máme skákat tróninková 120-way a budeme je skákat po dny. Pro která z holek (většinou mne) to byla největší formace, jak se kdy stala, ale organizátoámi nám nekladli na srdce, a ne se nenecháme stresovat velkým úslesem. Poprvé skáču z formace o 6 letadlech. Jsem páťá - mo v předání letadle a vyskakují s Katyou jako poslední, poté páťá váme za holky ve druhém sektoru a napojujeme s formací na nás. Páťá první seskoku mi páťá jde trochu těžší - se orientovat, i když jsme to celá na zemi prošli snáze ale páťá další skoků už jsem letěla v dny na jistotu.

Abych měla pravdu, nepáťá jde mi nějak těžší páťá do toho správného sektoru a tam se zapojit na toho správně - tím správně způsobil, pokud se koncentrujete skutečně jen na tento úkol a vnujete dostatek času vizualizaci svého letu páťá brá - fingů, páťá stoupání - v letadle atd. Na co jsem se necítila být páťá připravená, bylo 120 otevřeně padáček ve vzduchu. Byly prostě v úde! Nedovolila jsem si udělat tím páťá dnu zatáčku a okolní prostor jsem kontrolovala neustále. Někdy vám zabere dost koncentrace už jenom to, abyste se nefixovali například na padáček, který se nachází blízko vás nebo na kameramana, který by vám možná mohl udělat páťá knou fotku, protože je horečnatý nebo nad vámi:-)

Báhem táto etá - ho a čtvrtého dne jsme tedy zaskáli páťá hled o tom, jak to vypadá v tom kterém sektoru v kontextu takové sestavy, zlepšovali jsme práci v trekovacích těžších a postupně jsme dostali povoleno brát gripy. Na konci čtvrtého dne páťá seskoku z pouhých 5000 metrů - tak bylo 5 sektorů ze 6 kompletních, a to je páťá páťá med objevené - stuhu (ta byla klíčová pro páťá echod do druhého bodu, i když v daném seskoku jsme je páťá neměli povoleno do druhého bodu páťá Stuha však byla vypouštěna, protože Kate také poté bovala zaskat praxi v klíčové oblasti.

Páťá istá vání - v použití byla občas poměrně dobrodružná - je to dějno tím, že i v použití existují jisté atraktivní a má - že si být jisti, že páťá tímto počtu lidí - ve vzduchu se ta stejná má - steška, která se vám zdá atraktivní, atraktivní - i nám komu dalšímu a dochází - tak k určitému tlaku nad takovou "páťá istá vací plochou". Je tedy páťá neustále oči na stopkách a mozek páťá epnut na "zapnuto". V každém páťá - padě je páťá eba dodržet směr páťá istá na dropzány, i když to pro vás znamená páťá istá - do použití po větru mezi pichlavě ke páťá e. Páťá takových páťá - prachem jsem si vyzkoušela také a musím - ci, že po takové páťá - zdě na otevřeně korbě, dříve - pu po práci okolní - dropzány, jsem zavrhlá páťá - triko na další - seskok a jen jsem se páťá está - kala vo - avkou a deodorantem s oči - ista prostě bude muset vydržet do večera. Dan Brodsky - Chenfeld nás ostatně už druhý den skáčkání - páťá eká "girls", no páťá eklad nechám na laskavém tenámi.

Den 5

Po 4 tróninkových dnech už za nás - nala být znáta - ňava, za den jsme sice dělaly jen 4 seskoky, ale každému ses

přecházelo asi hodinově sušené - v použití, v plně vstroji, helmě, se zářivými 3/4ovými pájsy a se vřím, a to v teploty. Všechny jsme měly oděny z přístrojů, vřivina holek modřiny od zářivých 3/4ových pájsů, na které z a do toho se začaly objevovat dust devils - vzdušné vřivky, které představují velké riziko pro paraúťutistu na otevřené padáku. Když jsem se zeptala, co se stane, když se nebudu moci dostat dust devilu vyhnout a vletím do něj, bylo moje odpověď: "You will be injured. But most possibly, you will be dead." Na kolik zranění - náhly třím bohužel i potkalo, například zlomená noha, poranění kotníku (který se při rdně po akci ukázal jako zlomený káštka) atd.

Přítím den se nesl ve znamení pokusu o rekord a náhle vřivky podivně kolísaly - vřivky jeden seskok byl naprosto 3/4asné a druhý seskok tčmá katastrofa. Já osobně jsem se tento den začala cítit trochu demotivovaně, jsem měla pocit, že neměly nikdy udělat sekvenci dvou bodů, když nechytíme ani první bod. Ale zkušenějším a účastnicím mě trpělivě vysvětlovaly, že celá sekvence je jen o první bod - druhý bod už je jednoduchý. A když budeme připraveni, dostaneme vřivku - vřivku - aby se stihl druhý bod. Což jsme tak už přítím den dostaly jsme tak skákat z vřivky 5300 - 5500 metrů nad terčem. Přím posledním seskoku tohoto dne bylo opřt 5 sektorů ze pchytých a dokonce přím do druhého bodu! Estím sektor vynechal první bod a šel rovnou do druhého bodu kde chyběl jeden grip. Všichni upneme svoje naděje na zářivky, protože přím námi jsou poslední dva dny tčt chytit rekord posledním den akce by bylo mnohem těžší, než chytit ho o den dříve.

Den 6 - rekordní den

Estím den říjno se ale budme do zamračeného dne. Trvá celá dopoledne, než se obloha konečně roztrhne a ne. Dan BC přím do letadla (mezitím tak bylo několik plánůch poplachů, takže jsme byly několik hodin pod permanentním tlakem v režimu stand by a dvakrát jsme se oběhly do "plně polní", abychom vřivky zase sundaly kvůli oblačnosti). Zde se naplno projevila profesionalita účastnic, neslyšela jsem od žádných z nich remcání, všechny byly vřivky na bránu, všechny se soustředily jen na přím - seskok. Než jsme šly na první seskok dne, stihly jsme také všechny provázkovat (postupně po jednotlivých sektorech) poslední řadu přím vřivku - k sestavě.

Nastupujeme do letadla, kde se jako obvykle ve 300 metrech odpoutám a sedám si ve Skyvanu na schůdk za pilota, abych mohla pozorovat okolní krajinu. Chvillemi zavírám oči a představuji si celou seskok. Ve výšce náletu otevřeme dveře, svatě zelená, soustředěně se na klidně a pomalě dýchám - a GO!

Během s Katy, vysoko mě a vlevo od sebe hledám Holly v modré kombinaci, a také Lenku v červené, která má mi referenční body. Přiletím do svého sektoru a pozoruji celou sestavu přelétat a pode mnou, jak se kráslavě a plynule formuje. Celá sestava padá neuvěřitelně klidně, každá je přelétá tam, kde má být, a celá to zapadá jako mozaika. Nevezmu grip, v m, že mám dost času a stihnu se jeřít nadechnout a vydechnout, nechtám Katu Zatemně sleduji střed sestavy, nastavuji levou ruku pro Kelly, angličanku, která se napojuje na mne a se kterou se mytím s Katy na sebe vždycky culíme přímými trekovými, rameno na rameni. Kelly mne chytá a náš sektor je tak úplně kompletně C-těm, jak sestava padá konstantně rychlostě, a hlavně, že v ní nejsou žádné vřtání - tahy. Náš sektor lehce stran - doprava a doleva a snažím se kolenem srovnat osu tak, abych byla za Lenkou a Holly (kde také mám být). Držím se celou vědomost a stuha přímě nikde - jít tady je! Kate vytáhla stuhu ze svého rukávu a stuha nyní nad sestavou. Konečně se tedy použít mě, odpoutám v mě přímě vteřiny a chytáme druhou tvar. Nedám mi to a i kdybych do středě, přímě po krajích a za mě si být jistě, že tento seskok je rekordně. Klásem k rozchodu je o Lynn přímě mo ze sestavy, Lynn otevřela, uvidím padá ek a jakmile vidím její - "vzdávaj se" ruce, couvám ze sestavy a ekám, až se na mne otočí - má j trekovac - těm. Pak se pomalu otočí a zvolna trekuji od sestavy c-těm, že mne Kelly chytá za pravou ruku, podávám se doleva a usmívám se na Katy a Mexičanku - obě se na mne tlemě, pusou od ucha k uchu. Zvláštně - tenhle pohled asi nezapomenu. Přímě rozchodu našeho trekovac - ho těm vidím holky, jak letě každá svatě směr a těm se, až se s nimi po přímě - obejmu a až se podávám - me tohoto seskoku.

Přímě vím na malou kousek trávě k Danovi BC a ten se na mne usmívá a hlásá, že ze země to vypadalo dobře. Za mnou přímě Kate Cooper a slyším ji, jak Danovi přímě ká, že nemám pochyb o tom, že jsme byly chyceny. Ten rozhodně, aby posoudili každou jednotlivou grip. Zhruba za hodinu se scházíme na debriefu v oběm hangáru a ekáme, co nám Kate přímě. Po celou dobu běhám - na oběm - obrazovce videa ze seskoku a tak jsme všechny nedo bojme se, aby rozhodně - nepřímě s těm, že někdo držel přímě grip.

Kate pustí video ze seskoku a když dojde na zkompletování sestavy, dá na videu pauzu, otočí se do hangáru a zdvihne ukazováček (na znamení: "Toto je 1. bod". Stejně tak to ale mohlo znamenat: "A teď pozor!"). Pustí video dále, celou hangár ani nedýchá, napětí by se dalo krájet. Potom Kate znovu zapauzuje video na chyceném druhém bodu. Otočí se na nás, usmívá se a mlčky zdvihne dva prsty: 2 body. Ale taky "V" - vřtání zstává. Následující věch radost asi nejvřtání - euforie -, jakou jsem kdy zažila. Nechávám se strhnout davem a objímám se se všemi znovu a znovu, z čeho se mi derou slzy a ani se za nás nestydím, celou to trávě několik minut, než se Kate podaří uklidnit naše emoce.

PotĚ Kate oznamuje, Ā¾e se pokusĀ-me o tĀ™Ā-bodovĀ½ seskok, coĀ¾ by byly dalĀĀ- dva svĀtovĀĚ rekordy. ZnamenĀ-pĀ™echod do tĀ™etĀ-ho bodu bude vypuĀitĀ-nĀ- stuchy - jakmile Kate stuhu pustĀ- z ruky, bude to znamenat pĀ™echod do dalĀĀ-ho bodu. Ale po takovĀĚ emoĀ-nĀ- nĀĵloĀ¾i je skuteĀ-nĀ- velmi tĀ-Ā¾kĀĚ se zaĀĀ-t plnĀ- koncentrovat na pĀ™Ā-Ā letadle jsem se nĀ-ĵkolikrĀĵit pĀ™istihla, Ā¾e myslĀ-m na minulĀ½ (rekordnĀ-) seskok a ne na ten pĀ™Ā-ĀĵitĀ- a jen silou vĀ-let nutila k vizualizaci pĀ™Ā-ĀĵitĀ-ho tĀ™Ā-bodovĀĚho seskoku. Seskok dopadl dle mĀĚho oĀĚkĀĵvĀĵnĀ- - tedy v sestavĀ- byly nĀ-ĵterĀĚ holky podpadly, pĀĵdovĀĵ rychlost neodpovĀ-dala zadĀĵnĀ-. VpodeĀ-er dne jsme nasedly do letadel k poslednĀ-mu pokusu toho dne, ale doĀĵlo k jakĀ-si technickĀĚ poruĀĵe Skyvana a seskoky pro tento den tudĀ-Ā¾ byly ukonĀ-eny.

SeĀĵily jsme se tedy znovu v hangĀĵru, kde Kate oznĀĵmila konec celĀĚ akce - o den dĀ™Ā-ve, neĀ¾ bylo v plĀĵnu. ĀĚĀĵst neproskĀĵkanĀ½ch seskokĀ- nĀĵm mĀĵla bĀ½t refundovĀĵna s tĀ-m, Ā¾e kdo mĀĵ zĀĵjem, mĀ-Ā¾e se druhĀ½ den pĀ™ĵpojĵ muĀ¾skĀĚ skupinĀ- s Danem BC a skĀĵkat organizovanĀĚ velkĀĚ sestavy ve smĀ-ĀĵenĀĚ skupinĀ- (50-60way). Zprvu mne pĀ™edĀ-sasnĀĚ ukonĀ-enĀ- akce mrzelo, ale kdyĀ¾ jsem pak na veĀ-ernĀ- pĀĵrty vidĀĵla, jak to umĀ- zejmĀĚna rusky v osla tak jsem jiĀ¾ nelitovala, protoĀ¾e bylo zĀ™ĵejmĀĚ, Ā¾e na druhĀ½ den bychom stejnĀ- nemohly skĀĵkat v plnĀ-m poĀ-tu.

VeĀ-ernĀ- oslava se nesla v duchu dĀĵkovaĀ-ek, dekorovĀĵnĀ- novĀ½ch Ā-lenĀ- 100-way klubu (takĀĚ jsem si doĀĵla pro svoĵ nĀĵĀĵivku:-)) a koncertu skupiny Flash pants. Kdo nezaĀ¾il, nepochopĀ-:-) Rekordmanky z Japonska pĀ™ĵnesly tradiĀ-nĀ- Āĵb a kdo chtĀĵl, toho do nĀĵ oblĀĚkly a ochotnĀ- se s nĀ-m vyfotily. ZkouĀĵely na mne to jejich sakĀĚ, ale naĀĵtĀĵstĀ- jsem utekla akorĀĵt vĀ-sas, abych byla schopna druhĀĚho dne skĀĵkat.

Den 7 a 8

V sobotu rĀĵno se asi 15 holek vĀ-etnĀ- mne pĀ™ĵidalo k muĀ¾skĀĚ formaci a skvĀĵle jsme si zaskĀĵkaly pod vedenĀ-m Dana Dougha Fortha. V nedĀĵli mne pak Katya naloĀ¾ila do auta, odvezla do outletu, kde jsem bĀĵhem 40 minut nakoupila dĀĵrky pro moje blĀ-zkĀĚ a celĀ½ zbytek dne jsme strĀĵily v luna parku, kde jsme vyzkouĀĵely skoro vĀĵechny horskĀĚ drĀĵhy, kterĀ byly k mĀĵnĀ- - nĀ-ĵterĀĚ ty drĀĵhy byly opravdu divokĀĚ! VeĀ-er jsem sedla do letadla natolik unavenĀĵ, Ā¾e jsem nĀ-ĵkolikrĀĵ usnula bĀĵhem podĀĵvĀĵnĀ- veĀ-eĀ™me a jen s velkĀ½m pĀ™emĀĵĵnĀ-m jsem se probouzela do tĀĚ doby, neĀ¾ mi letuĀĵ tĀĵic s jĀ-dlem. Ve vteĀ™inĀ- potĀĚ jsem usnula a probudila se aĀ¾ tĀ™ĵ hodiny pĀ™ed pĀ™ĵistĀĵnĀ-m v LondĀ½nĀ-:-) Z Lon poslala zprĀĵvu naĀĵim, aby mne vyzvedli v Praze na letĀĵti. JakĀĚ bylo moje pĀ™ĵkvapenĀ-, kdyĀ¾ po pĀ™Ā-chodu do pĀ™ĵ haly kromĀĵ mĀ½ch rodiĀĀ- na mne ĀĚkal Lugi s Karlem! Nedoĵmula jsem se k slzĀĵm jenom dĀ-ky tomu, Ā¾e jsem byla v pĀ™Ā-liĀĵ velkĀĚm Āĵoku:-) Moc dĀĵkuji za to milĀĚ pĀ™ĵivĀ-tĀĵnĀ- kluci!

Nebudu tady dĀĵkovat ostatnĀ-m ĀĚĀ-stnicĀ-m, organizĀĵtorĀ-m, kameramanĀ-m, pilotĀ-m, baliĀĀ-m atd. VĀĵichni vĀ-me, Ā- velkĀĚ sestavy nejsou o jednotlivĀ-ch, a Ā¾e jsou vĀ½jĵmeĀ-nĀĚ prĀĵvĀĵ proto, Ā¾e vĀĵichni a vĀĵechno musĀ- fungovat na tu sprĀĵvnou chvĀ-li. Ale chci pdĀĵkovat tĀ-m ostatnĀ-m, bez kterĀ½ch bych se tĀĚto akce nikdy nemohla zĀĚĀ-stnit - Lojzek, naĀĵi, Ā½aneta a Eva VokurkovĀĵ. Taky moc dĀ-ky za cennĀĚ rady MartinĀ- PĀĵtĀĚ, ĀĚĚoĀĀ-kovi a Happymu a nakonec Dan nĀĵpad s dortem! A pak vĀĵem, co drĀ¾eli palce. DĀ-ky!

VideĀ- ze seskokĀ- mĀĵm mnoho, ale neexistuje Ā¾ĀĵdnĀ½ oficiĀĵlnĀ- sestĀ™ĵih z udĀĵlosti. MĀ½m neĵoblĀ-benĀĵĀĵ-m vide tedy krĀĵtkĀ½ sestĀ™ĵih od jednĀĚ z argentiĀ-anek:

<http://vimeo.com/109683586>.

O ustavení nového světového rekordu se psalo vjude:-)